

somheder. Denne Grund kan jeg ikke finde har det Mindste paa sig. For det Første rammer den aldeles ikke den egentlige Sag, thi der er ikke Tale om, at man ikke skulde paa det laveste Trin adskille Ordenspolitiet fra Opdagelsespolitiet; at man ikke skulde lade der være særegne Opdagelsespolitibetjente. Det er Noget, der som sagt er aldeles nødvendigt, baade fordi der kræves særegne Evner for disse Betjente, og fordi de ikke skulle være kjendte af Befolkningen, saaledes som de andre; men selv om nu saa var, at Argumentet ramte Sagen, saa er det dog vist aabenbart, at der ingenlunde er nogen Grund til at troe, at Opdagelsespolitiet fortrinnsviis skulde møde nogen Mangel paa Tillid og Velvillie fra Befolkningens Side; det vil ganske vist ikke møde Velvillie fra Forbrydernes Side, men de udgjøre dog kun en ringe Deel af Samsundet; fra den øvrige Deel af Befolkningen vil det netop fortrinnsviis nyde Tillid og Velvillie. Naar man seer hen paa Forholdene, som de nu ere, er det, som har bragt Politiet i den beklagelige Mistillid hos Befolkningen, ingenlunde dets Virksomhed som Opdagelsespoliti, men netop dets Virksomhed som Ordenspoliti, der er Ungen vreb paa Politiet, fordi det eftersporer Forbryderen, men Mange ere vrede paa det, fordi det, naar Folk ville gjøre lidt Mudder, hugger ind paa dem og banker dem, istedetfor at see at faae dem fra hinanden paa en fornuftig Maade. Det er derfor vistnok ingenlunde Tilfældet, at en Forening af Ordens- og Opdagelsespolitiet skulde virke til at gjøre Politiet mindre vel akkrediteret hos Publikum, og jeg vilde ansee det for meget beklageligt, hvis det var saa, da netop den hele nye Retsorganisation, som vi gaae ind paa, i en væsentlig Grad maa forudsætte, at Befolkningen selv maa være virksom med Hensyn til at efterspore Forbrydelseserne. — Der er endvidere anført, at det vilde blive uoverkommeligt for en enkelt Mand at bestride det Hele, og at de til Ordenspolitiet hørende Forretninger vilde optage den første Inspektørs hele Tid og Kraft. Dette er nu Noget, som det forekommer mig, at man ikke ret vel kan have nogen Mening om; man kan ikke skjønne over, hvad der vil blive Tilfældet efter det nye System. De Mænd, som nærmest maatte kjende

til Sagen, den høitagtede Justitsminister og de, som han har støttet sig til, hvoriblandt den nuværende Politidirektør, have udtalt sig for, at det var uoverkommeligt for een; i det forelagte Lovudkast var der kun een Inspektør, og man maa altsaa være gaaet ud fra den sikke Forvisning, at det var uoverkommeligt. Skulde det vise sig uoverkommeligt, vil det væsentlig være foranlediget derved, at man lader Overpolitifergeanten falde bort, thi denne Mand vilde netop væsentlig faae Kontrollen med Ordrenes Overholdelse af Ordenspolitiets Funktionærer, og derved i en væsentlig Grad lette Arbejdet for Ordenspolitinspektøren. Jeg kan saaledes ikke troe, at denne Grund har særdeles meget paa sig; jeg troer virkelig ikke, at de 6 til 8 Betjente, som det omtrentlig vil blive, der komme til at udgjøre Opdagelsespolitiet, maae kræve en egen Inspektør. Der er i Betænkningen, hvad jeg maaskee endnu tør tillade mig at bemærke, ved dette Punkt anført, at man allerede af de nuværende Forhold seer dette, idet Opdagelsespolitiet, som det hedder, glider fra Politiets Haand over i de Dommeres, der beklæde Kriminalkamrene. Det er et Argument, som jeg maa tilstaae, jeg slet ikke forstaaer. Jeg kan ikke begribe, i hvilken Forstand man kan sige, at Opdagelsespolitiet er gledet over i Kriminal- og Politirettens Dommeres Hænder. Saalænge der ikke endnu er steet nogen Anholdelse eller Anmodning om Forhørs Optagelse, have Undersøgelsesdommerne Intet dermed at gjøre. Naar der derimod er steet en Anholdelse, bliver det en Følge af Grundlovens § 85, ifølge hvilken den Vedkommende inden 24 Timer skal stilles for en Dommer, og Kjenndelse affiges inden 3 Gange 24 Timer, at man bliver nødt til at lade Sagen væsentlig komme i Dommerens Haand. Men det er ikke det Samme, som at Opdagelsespolitiet skulde ligge i Kriminal- og Politirettens Assessorers Hænder, og er i hvert Fald begrundet i Andet end i Mangler ved Opdagelsespolitiet. Man har endelig anført, og det er det, som maaskee vil have meest paa sig, at det vil være vanskeligt at finde en Mand, hvem det dobbelte Hverv, at styre Ordens-Tjenesten og at lede Opdagelsespolitiet, kan overdrages. Jeg troer imidlertid ikke, at dette vil være saa vanskeligt,